

## Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs lūdz atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2008. gada 2. aprīļa Lēmumu C (2008) 1089 (galīgā redakcija), ar kuru Komisija par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzina prasītāja un *Communauté d'agglomération du Douaisis Arbel Fauvet Rail SA* piešķirto valsts atbalstu atmaksājumu avansu formā ar gada procentu likmi 4,08 % apmērā, kas atbilda piešķiršanas brīdī piemērojama Kopienas atskaites likmei. Komisija uzskatīja, ka, ņemot vērā *Arbel Fauvet Rail SA* finansiālo situāciju, tā nebūtu varējusi finanšu tirgū iegūt līdzekļus ar tik izdevīgiem noteikumiem.

Prasītājs vispirms apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu tiktāl, ciktāl tā uzskatīja, ka līdzekļi daļēji nāk no *Communauté d'agglomération du Douaisis* ietilpstošajām pašvaldībām, neņemot vērā *communauté d'agglomération* juridisko raksturu, kas ir publiska pašvaldību sadarbības organizācija, kas administratīvā un budžeta ziņā ir autonoma no pašvaldībām, kas ir tās biedri. Prasītājs uzskata, ka tāpēc piešķirtais atbalsts nenāk no valsts.

Turpinājumā prasītājs apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdas vērtējumā, pirmkārt, kvalificējot *Arbel Fauvet Rail SA* par grūtībās nonākušu uzņēmumu un, otrkārt, uzskatot, ka normālos tirgus apstākļos *Arbel Fauvet Rail SA* nebūtu varējusi iegūt piešķirto procentu likmi.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisija lietu nav izmeklējusi pietiekami rūpīgi, jo tā nav noteikusi ne atgūstamā atbalsta summu, ne atbalsta vērtību, kā arī nav minējusi nevienu faktoru, kas pamatotu atmaksājamiem avansiem piemērojamo likmju palielinājumu tādā īpaša riska situācijā, kādā atradās *Arbel Fauvet Rail SA*.

Visbeidzot, prasītājs min, ka ir pārkāpts sacīkstes princips, jo administratīvā procesa laikā prasītājs nav ticis uzklauss.

## Prasība, kas celta 2008. gada 11. jūlijā — *Land Burgenland*/Komisija

(Lieta T-268/08)

(2008/C 247/27)

Tiesvedības valoda — vācu

## Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Land Burgenland* (pārstāvji — U. Soltész un C. Herbst, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

## Prasītājas prasījumi:

- saskaņā ar EKL 231. panta 1. punktu atzīt Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu C (2008) 1625, galīgā red., (Nr. C 556/2006, ex NN 77/2006 — *Bank Burgenland* privatizācija) par spēkā neesošu kopumā;
- saskaņā ar Tiesas Reglamenta 77. panta 1. punktu piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

## Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2008. gada 30. aprīļa Lēmumu C (2008) 1625, galīgā red., kurā Komisija ir atzinusi, ka ar kopējo tirgu ir nesaderīgs valsts atbalsts, ko Austrija, pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu, ir piešķirusi apdrošināšanas sabiedrībai *Grazer Wechelseitige Versicherung AG* un *GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH* sakarā ar *HYPO Bank Burgenland AG* privatizāciju.

Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza šādus pamatus:

- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu, nosakot tirgus cenu, jo konkursu rīkot nebija obligāti;
- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu, pārkāpjot līdzšinējo Komisijas praksi;
- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu, jo arī privāts pārdevējs varēja izteikt negatīvas prognozes par Austrijas Finanšu tirgus uzraudzības iestādes lēmumu attiecībā uz augstākās cenas piedāvātāju;
- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu, jo prasītāja, pieņemot lēmumu par līdzekļu piešķiršanu, drīkstēja ņemt vērā privatizētās bankas neizpildes garantijas par noteiktām saistībām;
- Komisija ir nepareizi piemērojusi *Private-Vendor* pamatprincipu, pārbaudot neizpildes garantiju ietekmi uz pārdošanas lēmumu;
- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu, neatzīstot pierādīšanas pienākumu, tas ir, pierādījumu sniegšanu konkursa procedūrā;
- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu, jo augstākās cenas piedāvātāja piedāvājums nevar būt par pamatu tirgus vērtības noteikšanai;

- Komisija ir neprecīzi novērtējusi privatizējamas bankas [vērtspapīru] emisiju ekonomisko vērtību, kā arī
- Komisija ir nepareizi piemērojusi EKL 87. panta 1. punktu saistībā ar valsts atbalsta elementa pastāvēšanas konstatāciju.

### Prasība, kas celta 2008. gada 8. jūlijā — Vācija/Komisija

(Lieta T-270/08)

(2008/C 247/28)

Tiesvedības valoda — vācu

#### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma, kam palīdz C. von Donat, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

#### Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2008. gada 29. aprīļa Lēmumu C(2008) 1615, galīgā redakcija, ar ko tiek samazināts ar Komisijas 1994. gada 5. augusta Lēmumu C(94) 1973 piešķirtais Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansējums darbības programmai 1. mērķa reģionā Berlīnē (Austrumi) Vācijas Federatīvajā Republikā (1994–1999);
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

#### Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija ir samazinājusi finansējumu no ERAF līdzekļiem darbības programmai 1. mērķa reģionā Berlīnē federālajā zemē Vācijas Federatīvajā Republikā (1994–1999).

Savas prasības pamatojumam prasītāja vispirms apgalvo, ka Komisija esot nepareizi novērtējusi lietas faktiskos apstākļus. Prasītāja it īpaši pārmet, ka Komisija nav ņēmusi vērā atsevišķus pārbaudes rezultātus un nepamatoti konstatējusi sistemātiskas pārvaldes un kontroles kļūdas.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka neesot juridiska pamata, lai darbības programmai 1994.–1999. gada atbalsta periodā piemērotu vienotas likmes un ekstrapolētu finanšu korektūru, jo attiecībā uz šo periodu neesot bijis spēkā tiesiskais regulējums, kas līdzinātos Regulas (EK) Nr. 1260/99 <sup>(1)</sup> 39. pantā paredzētajam. Turklāt nedz Regulas (EEK) Nr. 4253/88 <sup>(2)</sup> 24. panta noteikumi, nedz Komisijas 1997. gada 12. oktobra iekšējās pamatnostādnes par neto finanšu korektūrām gadījumos, kad piemēro Regulas Nr. 4253/88 24. pantu, nedz arī pareizas finanšu vadības principi saskaņā ar EKL 274. pantu nav pietiekami skaidri juridiski

pamati. Kā uzskata prasītāja, nav iespējams arī konstatēt atbilstoši ilglaicīgu un vispārēji atzītu pārvaldes praksi.

Papildus tam prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Regulas Nr. 4253/88 24. panta 2. punkts, jo nav izdarīti pārkāpumi šī noteikuma izpratnē. Šajā sakarā tā turklāt apgalvo, ka, pat ja pastāvētu nosacījumi finansējuma samazinājumam saskaņā ar Regulas Nr. 4253/88 24. panta 2. punktu, Komisijai esot vajadzējis izmantot savu rīcības brīvību un izsvērt, vai samazinājums ir samērīgs.

Pakārtoti prasītāja apgalvo, ka vienotas likmes korekcijas esot nesamērīgas un ka Komisija ir veikusi ekstrapolāciju, pamatojoties uz nepietiekamu faktisko apstākļu pamatu.

Vēl tiek apgalvots, ka atbildētāja nav ievērojusi savu pienākumu pietiekami pamatot apstrīdēto lēmumu.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi partnerības principu, jo tā, neskatoties uz vairākkārtējām savu finanšu kontrolieru veiktajām pārbaudēm 1994.–1999. gada atbalsta periodā, nekad nav noteikusi finansiālas sekas, pamatojoties uz sistēmas trūkumiem.

<sup>(1)</sup> Padomes 1999. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1260/1999, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par struktūrfondiem (OV L 161, 1. lpp.).

<sup>(2)</sup> Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

### Prasība, kas celta 2008. gada 17. jūlijā — Communauté d'Agglomération du Douaisis/Komisija

(Lieta T-279/08)

(2008/C 247/29)

Tiesvedības valoda — franču

#### Lietas dalībnieki

Prasītāja: Communauté d'Agglomération du Douaisis (pārstāvis — M.-Y. Benjamin, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

#### Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2008. gada 2. aprīļa lēmumu Nr. C 38/2007.